

KWESTIE BEZPIECZEŃSTWA ZDROWOTNEGO W POLSKICH NORMACH PRAWNYCH

ПИТАННЯ БЕЗПЕКИ ЗДОРОВ'Я В ПОЛЬСЬКИХ ПРАВОВИХ НОРМАХ

Sławomir Dębski

Pomorska Szkoła Wyższa w Starogardzie Gdańskim, Polska

<https://doi.org/10.5281/zenodo.5510512>

Streszczenia

Polskie prawo tworzy system zgodnie z teorią systemów według której istota sprowadza się do traktowania badanych obiektów jako systemów otwartych rozumianych w odniesieniu do prawa jako gałęzi prawa, a więc, cywilne, karne itd. Oznacza to, że gałęzie prawa to zbiór norm prawnych powiązanych w taki sposób, że stanowią one nową całość wyróżniającą się w otoczeniu. Tożsamość tych elementów można pominąć, ponieważ zadaniem teorii systemów jest formułowanie zasad w odniesieniu do systemów w ogóle, niezależnie od tego jaka jest istota elementów składowych i relacji między nimi. System jest to całość złożona z elementów powiązanych ze sobą za pomocą relacji. Celem takiego układu jest realizacja konkretnego zestawu zachowań. Każdy system jest oparty na zasobach i przepływach. Zasoby to akumulacja materiałów czy informacji nagromadzonych w systemie, a przepływy to materiały i informacje zasilające bądź uszczuplające wielkość danego zasobu, czyli aktów prawa stanowionego. Każdy system jest osadzony w konkretnym środowisku i składa się z podsystemów, a systemy odróżniamy od siebie dzięki granicom rozumianym jako specyficzna dziedzina podporządkowana prawu na gałęzie takie jak np. prawo karne. Granice te są wytyczone ich polem kontroli i wpływów, a również funkcją systemu. Zespół norm prawnych można uznać za system wtedy i tylko wtedy, gdy spełnia swoją rolę główną, a więc porządkuje relacje międzyludzkie i międzypaństwowe normatywnie w sposób zadowalający społeczeństwa i jednostkę. Polski system prawa kształtuje się bezwzględnie poprzez Ustrojowe Reguły ujęte w Konstytucji RP i wskazane w niej źródła prawa. Niezgodność norm prawa z zapisami Konstytucji RP stanowi o ich nieważności z mocy samego prawa. Bezpieczeństwo zdrowotne w Polsce ujęte w zakresie wielu aktów prawnych. W sytuacji tak zwanej pandemii lub epidemii – które to pojęcia przyjęto z nieuzasadnionego źródła, a które nie znalazły odzwierciedlenia w realnych faktach mających miejsce w Polsce, tworząc swoistą anomalię wobec reguł Konstytucji RP i zawartych w jej zapisach gwarancjach praw człowieka wygenerowano liczne wyzwania badawcze w zakresie zobowiązań zdrowotnych wobec jednostki w Polsce. Gwarancje te uznaje się za niezbywalne wskazując jako konieczne dla istnienia Ustroju za jaki wskazuje się demokrację, a więc ludowładztwo ukierunkowane na decentralizację, rozumianą jako cedowanie procesów administracyjno-decyzyjnych w dół do bezpośredniego uczestnictwa jednostki ludzkiej. Niniejsze opracowanie stanowi wkład w ich poznanie, poprzez część opisową jak i wyjaśnienie dzięki zawartej analizie wraz z próbą rozwiązania kwestii problemowych ujętych we wnioskach.

Słowa kluczowe: prawo ustrojowe, Konstytucja RP, bezpieczeństwo zdrowotne w polskim prawie.

Polish law creates a system in line with the systems theory according to which the essence comes down to treating the examined objects as open systems understood in relation to law as branches of law, i.e. civil, criminal, etc. This means that branches of law are a set of legal norms related in such a way that they constitute a new whole that stands out in the surroundings. The identity of these elements can be omitted, because the task of systems theory is to formulate rules with regard to systems in general, regardless of the essence of the constituent elements and the relationships between them. The system is a whole composed of elements connected with each other by means of relations. The purpose of such a system is to implement a specific set of behaviors. Each system is based on resources and flows. Resources are the accumulation of materials or information accumulated in the system, and flows are materials and information that supply or reduce the size of a given resource, i.e. statutory acts. Each system is embedded in a specific environment and consists of subsystems, and we distinguish the systems from each other thanks to boundaries understood as a specific area subordinated to law into branches such as, for example, criminal law. These boundaries are determined by their field of control and influence, as well as by the function of the system. A set of legal norms can be considered a system if and only if it fulfills its main role, that is, it organizes interpersonal and interstate relations in a normative way that satisfies society and the individual. The Polish legal system is absolutely shaped by the Systemic Rules included in the Constitution of the Republic of Poland and the sources of law indicated therein. The non-compliance of legal norms with the provisions of the Polish Constitution makes them invalid by virtue of the law itself. Health safety in Poland is included in the scope of many legal acts. In the situation of the so-called pandemic or epidemic – which terms were adopted from an unjustified source, and which were not reflected in real facts taking place in Poland, creating a specific anomaly to the rules of the Polish Constitution and guarantees of human rights contained in it, numerous research challenges were generated in the field of health obligations towards an individual in Poland. These guarantees are considered inalienable, pointing to democracy as necessary for the existence of the system, i.e. people's rule aimed at decentralization, understood as the ceding of administrative and decision-making processes down

to the direct participation of a human being. This study contributes to getting to know them, through the descriptive part and explanation thanks to the analysis included, along with an attempt to solve the problem issues included in the conclusions.

Keywords: system law, the Constitution of the Republic of Poland, health security in Polish law.

Польське право створює систему, що відповідає теорії систем, згідно з якою суть зводиться до трактування досліджуваних об'єктів як відкритих систем, що розуміються стосовно права як галузей права, тобто цивільного, кримінального тощо. Це означає, що галузі права є сукупність правових норм, пов'язаних таким чином, що вони складають нову цілісність, що виділяється в оточенні. Ідентичність цих елементів можна опустити, оскільки завдання теорії систем полягає у формулюванні правил стосовно систем загалом, незалежно від сутності складових елементів та взаємозв'язків між ними. Система – це ціле, що складається з елементів, пов'язаних між собою за допомогою відносин. Метою такої системи є реалізація певного набору поведінки. Кожна система базується на ресурсах та потоках. Ресурси – це накопичення матеріалів або інформації, накопиченої в системі, а потоки – це матеріали та інформація, які забезпечують або зменшують розмір даного ресурсу, тобто нормативно-правові акти. Кожна система вбудована у певне середовище та складається з підсистем, і ми відрізняємо системи одна від одної завдяки кордонам, що розуміються як певна сфера, підпорядкована закону таким галузям, як, наприклад, кримінальне право. Ці межі визначаються їх полем управління та впливу, а також функціями системи. Сукупність правових норм можна вважати системою тоді і тільки тоді, коли вона виконує свою основну роль, тобто організовує міжособистісні та міждержавні відносини нормативним чином, що задовольняє суспільство та особистість. Польська правова система абсолютно сформована Системними правилами, включеними до Конституції Республіки Польща та джерелами права, зазначеними в ній. Невідповідність правових норм положенням Конституції Польщі робить їх недійсними в силу самого закону. Безпека здоров'я в Польщі входить до сфери дії багатьох правових актів. В умовах так званої пандемії чи епідемії – терміни, прийняті з невиправданого джерела, а які не відображені у реальних фактах, що відбуваються в Польщі, створюючи специфічну аномалію правил Конституції Польщі та гарантій прав людини, що міститься в ньому, у Польщі виникли численні дослідницькі проблеми в галузі зобов'язань щодо охорони здоров'я перед окремою особою. Ці гарантії вважаються невідчужуваними, вказуючи на демократію, необхідну для існування системи, тобто правління людей, спрямоване на децентралізацію, що розуміється як поступка адміністративних процесів та процесів прийняття рішень аж до безпосередньої участі людини. Це дослідження сприяє знайомству з ними через описову частину та пояснення завдяки включеному аналізу, а також спробу вирішити проблемні питання, включені до висновків.

Ключові слова: системне право, Конституція Республіки Польща, охорона здоров'я в польському законодавстві.

Wstęp. Polskie prawo tworzy system zgodnie z teorią systemów według której istota sprowadza się do traktowania badanych obiektów jako systemów otwartych rozumianych w odniesieniu do prawa jako gałęzi prawa, a więc, cywilne, karne itd. Oznacza to, że gałęzie prawa to zbiór norm prawnych powiązanych w taki sposób, że stanowią one nową całość wyróżniającą się w otoczeniu. Tożsamość tych elementów można pominąć, ponieważ zadaniem teorii systemów jest formułowanie zasad w odniesieniu do systemów w ogóle, niezależnie od tego jaka jest istota elementów składowych i relacji między nimi. System jest to całość złożona z elementów powiązanych ze sobą za pomocą relacji. Celem takiego układu jest realizacja konkretnego zestawu zachowań. Każdy system jest oparty na zasobach i przepływach. Zasoby to akumulacja materiałów czy informacji nagromadzonych w systemie, a przepływy to materiały i informacje zasilające bądź uszczuplające wielkość danego zasobu, czyli aktów prawa stanowionego. Każdy system jest osadzony w konkretnym

środowisku i składa się z podsystemów, a systemy odróżniamy od siebie dzięki granicom rozumianym jako specyficzna dziedzina podporządkowana prawu na gałęzi takie jak np. prawo karne. Granice te są wytyczone ich polem kontroli i wpływów, a również funkcją systemu. Zespół norm prawnych można uznać za system wtedy i tylko wtedy, gdy spełnia swoją rolę główną, a więc porządkuje relacje międzyludzkie i międzypaństwowe normatywnie w sposób zadowalający społeczeństwa i jednostkę. Polski system prawa kształtuje się bezwzględnie poprzez Ustrojowe Reguły ujęte w Konstytucji RP i wskazane w niej źródła prawa. Niezgodność norm prawa z zapisami Konstytucji RP stanowi o ich nieważności z mocy samego prawa. Bezpieczeństwo zdrowotne w Polsce ujęto w zakresie wielu aktów prawnych. W sytuacji tak zwanej pandemii lub epidemii – które to pojęcia przyjęto z nieuzasadnionego źródła, a które nie znalazły odzwierciedlenia w realnych faktach mających miejsce w Polsce, tworząc swoistą anomalię wobec reguł Konstytucji RP i

zawartych w jej zapisach gwarancjach praw człowieka wygenerowano liczne wyzwania badawcze w zakresie zobowiązań zdrowotnych wobec jednostki w Polsce. Gwarancje te uznaje się za niezbywalne wskazując jako konieczne dla istnienia Ustroju za jaki wskazuje się demokrację, a więc ludowładztwo ukierunkowane na decentralizację, rozumianą jako cedowanie procesów administracyjno-decyzyjnych w dół do bezpośredniego uczestnictwa jednostki ludzkiej. Niniejsze opracowanie stanowi wkład w ich poznanie, poprzez część opisową jak i wyjaśnienie dzięki zawartej analizie wraz z próbą rozwiązania kwestii problemowych ujętych we wnioskach.

Za element początkowy rozważań przyjmujemy uruchomienie działań związanych z przeciwdziałaniem tak zwanej pandemii lub epidemii Covid 19 czyli koronawirus SARS-CoV-2. Pojęcia zawile zarówno medycznie jak i prawnie. W Polsce przeciwdziałania rozpoczęto po ujawnieniu w mediach niepokojących informacji z zagranicy. Informacje zawierające treści pisemne oraz mówione jak i potwierdzające je wizualizacje fotograficzno-filmowe budzące silne emocje o charakterze lęków, obaw o życie i zdrowie. Pod wpływem tych faktów w Polsce pojawiło się kilka podobnych aktów medialnych powodując narastanie fali lęków i obaw. Cały układ multimedialny skoncentrował się na prezentacji zagrożenia niebywałych rozmiarów i niespotykanej formy. Zmasowano atak medialny na zmysły społeczeństwa. Pewien okres czasu ta sytuacja trwała. Okres ten jest do ustalenia poprzez zapisy także w internecie. Po jego upływie administracja publiczna szczebla rządowego w Polsce podjęła działania prawne wprowadzając stan epidemii stwierdzając istnienie pandemii, uruchamiając liczne ograniczenia i zobowiązania mieszkańców Polski pod groźbą kar. Fakt ten nastąpił pomimo i wbrew ujawnieniu fałszu w doniesieniach medialnych które pojawiły się na początku akcji informacyjnej o zagrożeniu. Odnalazło ono jednak uzasadnienie w innych doniesieniach już nie tak dramatycznych wynikających ze statystyk w Polsce i w innych krajach a wskazywanych przez administrację publiczną szczebla rządowego w każdym z nich. Problematyka wobec swojej rozległości może być podstawą do samodzielnej monografii.

Badania autorów zmierzają do analizy podstawy prawnej użytej w Polsce i jej dysfunkcyjnej treści wobec gwarancji ustrojowych zawartych w Konstytucji RP którą można nazwać anomalią.

Zanim przejdziemy do aktów prawnych ustalimy znaczenie podstawowych pojęć.

Epidemia «pojawienie się wśród ludności danego terenu dużej liczby zachorowań na określoną chorobę» (Słownik języka polskiego, PWN, on-line, 05.05.2021).

Pandemia «epidemia obejmująca swym zasięgiem bardzo duże obszary» (Słownik języka polskiego, PWN, on-line, 05.05.2021).

Anomalia «odchylenie od normy» (Słownik języka polskiego, PWN, on-line, 05.05.2021).

Powszechnie uznaje się, że zagrożenie stanowi tak zwany COVID-19, który jest chorobą zakaźną o podłożu wirusowym, objawiający się atakiem dróg oddechowych. Może objawiać się podobnie jak przeziębienie, ale w cięższych przypadkach wywołuje powikłania takie jak zapalenie płuc czy niewydolność oddechowa. Za rozwinięcie się choroby odpowiada koronawirus SARS-CoV-2. Ten patogen należy do rodziny koronawirusów, wśród których znajdują się również SARS-CoV czy wirus MERS-CoV. Choroba wirusowa COVID-19 przenosi się drogą kropelkową. Oznacza to, że u osoby zdrowej może dojść do zakażenia przez bliski kontakt z chorymi. Transmisja koronawirusa odbywa się przez drobne kropelki z dróg oddechowych, które są obecne w ustach czy nosie. Gdy chory kaszle, kicha, mówi i wydycha powietrze, patogeny są wdychane przez osoby znajdujące się w pobliżu. Mogą też osiadać na różnych powierzchniach i obiektach znajdujących się w pobliżu. Drugi możliwy sposób przeniesienia się infekcji to dotknięcie tych powierzchni, a następnie dotknięcie okolic nosa, ust lub oczu. Według aktualnych danych koronawirus SARS-CoV-2 nie rozprzestrzenia się drogą powietrzną, czyli przez inhalację unoszących się w powietrzu cząsteczek. Kropelki wydostające się z dróg oddechowych osób zarażonych są zbyt ciężkie, by przez dłuższy czas pozostawać w powietrzu. Szybko opadają one na podłogę i inne okoliczne powierzchnie. Najbardziej charakterystyczne są trzy objawy choroby COVID-19 – gorączka, suchy kaszel oraz duszności. Najczęściej jednak obok gorączki i kaszlu u pacjentów obserwuje

się zmęczenie. Wirus ten według ustaleń nie ma pochodzenia naturalnego (wg informacji zawartych na stronie <https://www.medonet.pl/choroby-od-a-do-z/choroby-ukladu-oddechowego-i-alergie,covid-19---przyczyny--objawy--przebieg--leczenie,artykul,61168587.html#czym-jest-covid-19>).

Przyjmując za podstawę działania fałszywe informacje zawarte w produktach medialnych wymienionych powyżej niemalże natychmiast pojawiła się informacja o możliwości leczenia choroby metodą szczepień. Ta metody stała się dominującą w narracji administracji publicznej szczebla rządowego w Polsce i w wielu innych krajach oraz uruchomiła działania na szczeblu Unii Europejskiej. Oprócz tej metody ujawniły się inne formy profilaktyczno-medyczne między innymi poprzez stosowanie leków pod nazwą amantadyna i iwermektyna, których skuteczność potwierdzono w wyniku kilkumiesięcznego stosowania na tysiącach osób. Pomimo informacji o ich skuteczności administracje publiczne wielu krajów w tym centralne w UE uruchomiły jednolitą narrację w obszarze zobowiązania społeczeństw do szczepienia się pod groźbą dyskryminacji różnego rodzaju, jak też wprowadzając prawem to zobowiązanie między innymi poprzez tak zwane paszporty szczepionkowe (dokumenty ewidencjonujące liczbę i datę szczepienia się przewidywanego na wielokrotną) bez których uniemożliwia się turystykę międzynarodową.

Informacje od producentów szczepionek wskazują, że jest to proces badawczy a cała akcja stanowi eksperyment, na który każdy musi się osobiście zgodzić oświadczając, że nie rości pretensji wobec możliwych zaistniałych powikłań. Proces wskazuje na wielokrotność szczepionkową bez wiedzy co stanowić będzie jego końcowy produkt.

Nie odnosimy się do kwestii medycznych, których krótki opis jest koniecznym dla niniejszego opracowania.

Stanowisko Polskiego rządu

Przeprowadzając analizę prawną dowiadujemy się, że pojęcia i definicje użyte w zakresie pragmatyki przeciwdziałania zagrożeniom zostały przejęte od:

1. Pandemia – pojęcie oznaczające epidemię obejmującą swym zasięgiem bardzo duże obszary przejęte od WHO skrót od World

Health Organization, czyli Światowa Organizacja Zdrowia (wdrożone do słownika języka polskiego i do regulacji prawnych w Polsce). Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) działa w ramach systemu Narodów Zjednoczonych. Jest skoncentrowana na kwestii ochrony zdrowia, m.in.: wskazuje możliwe normy i standardy, np. dotyczące składu lekarstw i jakości żywności, kształtuje opinię zdrowotną, wspiera rozwiązywanie kryzysów zdrowotnych, śledzi i ocenia tendencje zdrowotne na świecie. Jest organizacją dobrowolną, składającą się z członków Organizacji Narodów Zjednoczonych deklarujących współpracę w ramach działania tego podmiotu. Nie jest podmiotem administracyjno-prawnym posiadającym uprawnienia decyzyjne wobec kwestii objętych własnymi zainteresowaniami na terenie państw członkowskich. Państwa członkowskie są niezależne w stanowieniu swoich prawa i wdrażaniu własnych rozwiązań.

2. Epidemia jako pojęcie ustawowe wraz z licznymi ograniczeniami swobód obywatelskich i zobowiązań przejęte w Polsce zostało poprzez liczne aktualizacje z Ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. 1963, Nr 50, poz. 279).

3. Stany nadzwyczajne regulujące w formule ustrojowej działania w ich zakresie ujęto w treści Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997, NR 78 poz. 483), wskazując, że: w sytuacjach szczególnych zagrożeń, jeżeli zwykłe środki konstytucyjne są niewystarczające, może zostać wprowadzony odpowiedni stan nadzwyczajny: 1. stan wojenny, 2. stan wyjątkowy lub 3. stan klęski żywiołowej.

1) Stan nadzwyczajny może być wprowadzony tylko na podstawie ustawy, w drodze rozporządzenia, które podlega dodatkowemu podaniu do publicznej wiadomości;

a) Ustawa może określić podstawy, zakres i tryb wyrównywania strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela.

Każdemu, kto poniósł stratę majątkową w czasie stanu nadzwyczajnego w następstwie ograniczenia praw i wolności, przysługuje roszczenie o odszkodowanie. Dla przykładu

można wskazać, iż straty majątkowe podlegające rekompensacie w czasie stanu wojennego dotyczą m.in. zajęcia nieruchomości niezbędnych dla Sił Zbrojnych lub obrony państwa, całkowitego lub częściowego zakazu lub ograniczenia przewozu osób i rzeczy w transporcie drogowym bądź zajęcia lub zarekwirowania na potrzeby obronne państwa środków transportu drogowego. Z kolei w trakcie stanu wyjątkowego odszkodowanie za stratę majątkową przysługuje w przypadku ograniczenia np. w zakresie wolności działalności gospodarczej, poprzez nakazanie okresowego zaniechania prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju albo ustanowieniu obowiązku uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie działalności określonego rodzaju. Ponadto cały szereg praw i wolności, za ograniczenie których przysługuje odszkodowanie ograniczenia mogą polegać np. na zawieszeniu działalności określonych przedsiębiorców, nakazie lub zakazie prowadzenia działalności określonego rodzaju, całkowitej lub częściowej reglamentacji zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły. Zgodnie z powyższym ustawy dotyczące poszczególnych stanów nadzwyczajnych określają zakres, w jakim mogą być ograniczone wolności i prawa jednostki. Jednakże z całą stanowczością należy podkreślić, iż najważniejsze jest to, że dopuszczalność stosowania ustawowych ograniczeń w sytuacjach nadzwyczajnych musi respektować nie tylko warunek legalności i celowości, ale również proporcjonalności. W ostatnim warunku chodzi o to, aby ograniczanie praw i wolności człowieka i obywatela było adekwatne do stopnia zagrożenia i wartości w ten sposób chronionych. Z Konstytucji RP jasno jedynie wynika, że aktem prawnym właściwym w omawianej sprawie jest tylko ustawa, natomiast nie wynika, czy w celu zrealizowania zasady wyrównywania strat majątkowych wydana może być jedna ustawa czy kilka dotyczących poszczególnych stanów nadzwyczajnych. Zgodnie z powołaną normą konstytucyjną Ustawa określa podstawy, zakres i tryb wyrównywania strat majątkowych powstałych w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanów nadzwyczajnych – wojennego, wyjątkowego bądź klęski żywiołowej, które

wprowadzone zostały w oparciu o właściwe akty prawne. Ustawodawca określił jej zakres podmiotowy, postanawiając, że roszczenie o odszkodowanie przysługuje każdemu, kto poniósł stratę majątkową w następstwie ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu nadzwyczajnego. Podstawę roszczenia o odszkodowanie stanowi strata majątkowa, której konsekwencją jest ograniczenie wszelkich wolności i praw człowieka i obywatela. Zwrot „wszelkich” oznacza, że bez względu na to, gdzie zostały uregulowane, a nastąpiły w okresie od wprowadzenia do zniesienia stanu nadzwyczajnego

b) W czasie stanu nadzwyczajnego nie mogą być zmienione: Konstytucja, ordynacje wyborcze do Sejmu, Senatu i organów samorządu terytorialnego, **ustawa o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej** oraz ustawy o stanach nadzwyczajnych.

Wprowadzenie stanu nadzwyczajnego na określonym terenie, na przykład powiatu, gminy czy województwa, uniemożliwiłoby przeprowadzenie wyborów prezydenckich w całym kraju. Problem stał się przedmiotem publicznej dyskusji w związku z ogólnymi wypowiedziami niektórych polityków, że w związku z występowaniem w niektórych regionach wciąż poważnych ognisk koronawirusa, możliwe jest ogłoszenie na tych terenach jeszcze przed dniem głosowania stanu nadzwyczajnego. Wybory do organów samorządu terytorialnego są możliwe tylko tam, gdzie nie został wprowadzony stan nadzwyczajny. Według ekspertów wprowadzenie stanu nadzwyczajnego na określonym terenie – w województwie, powiecie czy gminie - wstrzymuje więc wybory na terenie całego kraju. W czasie stanu nadzwyczajnego wyborów przeprowadzać nie można. Jeśli część obywateli pozbawiona zostałaby czynnego prawa wyborczego, nie można by było podać wyników wyborów. W przywołanej regulacji stanowiącej o braku możliwości przeprowadzenia wyborów nie różnicuje się sytuacji, w której stan nadzwyczajny został wprowadzony na całym terytorium państwa od sytuacji, w której stan nadzwyczajny został wprowadzony jedynie na jego części. Wątpliwości pojawiają się, jeśli stan nadzwyczajny zostałby wprowadzony w

czasie trwania procedury wyborczej, jak ma to miało miejsce w 2020 roku. Co do zasady konstytucjonaliści uważają, w takiej sytuacji kalendarz wyborczy ulega zawieszeniu, a potem należy procedurę wyborczą kontynuować. Kiedy ustanie stan nadzwyczajny i upłynie 90 dni po jego zakończeniu, wszystkie terminy zostają odwieszone i bieżą dalej. Prawo polskie nie przewiduje także „wyborów kroczących”, czyli przeprowadzenia ich najpierw na terenie kraju z wyłączeniem regionów wyłączonych przez stan nadzwyczajny, a potem tylko w miejscach, gdzie stan nadzwyczajny ustał.

Ustawa z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych z wpisanymi w niej rygorami ukształtowane przez okupanta radzieckiego na terenie Polski – dla przypomnienia: okupacja radziecka trwała od 17 września 1939 do 17 września 1993 roku, kiedy to ostatni żołnierz Radziecki opuścił terytorium Polski. Armia radziecka stacjonowała w Polsce, posiadała na tym terenie bazę rakietową z głowicami jądrowymi. Polacy funkcjonowali w formule zniewolenia, pełnej kontroli i pracy wielozmianowej zarabiając średnio w przeliczeniu na USD około 20 na miesiąc. Trwał system totalitarny sterowany przez Związek Radziecki i jego służby specjalne. Taki akt prawny z uwagi na trwającą w Polsce transformację ustrojową do demokracji z chwilą uprawomocnienia się Konstytucji winien zostać uchylony z urzędu w trybie natychmiastowym.

Konstytucja RP z 1997 roku przyjęto rozwiązanie zawarte w rozdziale pierwszym, art. 4, zgodnie z którym „1. Władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu. 2. Naród sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio”. Wprowadzono liczne prawa obywatelskie i wdrożono równość wobec prawa, zrównując status stron w odniesieniu do sytuacji jednostka-urząd. Prawa te nie obowiązywały wcześniej a w szczególności kwestie równości wobec prawa i nadrzędności tzw. interesu społecznego postrzeganego przez interes instytucji i urzędów oraz ich funkcjonariuszy we wszystkich toczących się postępowaniach w kraju. Wprowadzono także zasadę dwuinstancyjności postępowań i dostępu do obiektywnego rozpatrzenia sądowego spraw. I ta perspektywa staje się istotnym elementem odniesienia do

decyzji podejmowanych w Polsce w tym czasie przez administrację publiczną szczebla rządowego.

Poddając analizie sytuację prawną wskazujemy na dwa istotne elementy: 1. obowiązek pokrycia strat majątkowych oraz 2. brak możliwości zmiany kwestii wyborczych w odniesieniu do funkcji Prezydenta RP.

Z powyższej analizy posiłkując się psychologią, socjologią, politologią oraz marketingiem i elementami prawa w refleksji interdyscyplinarnej uogólniającej ustalamy, że członkowie Rządu RP dostrzegając problemy w sytuacji wyborczej, walce politycznej o ponowny wybór na Prezydenta RP swojego kandydata, w pierwszej fazie przetrzymując decyzję o terminie wyborów, częściowo uniemożliwili przeprowadzenie realnej kampanii wyborczej przez innych kandydatów. W następnej fazie z uwagi na medialnie globalnie kształtowaną wizję zagrożeń zdrowotnych niepokojąc się o sytuację marketingową swojego kandydata odnaleźli akt prawny, który z mocy prawa po uprawomocnieniu się Konstytucji RP powinien zostać uchylony w całości i po jego aktualizacji, pomijając zobowiązania i gwarancje Konstytucyjne wprowadzili w życie. Na tą decyzję miały wpływ także okoliczności związane z gwarancjami Konstytucyjnymi w zakresie zobowiązań odszkodowawczych dla poszkodowanych sytuacją Polaków. Aby nie uruchamiać należnych Polakom funduszy i zachować przewagę swojego kandydata na Prezydenta doprowadzili do przeprowadzenia wyborów oraz uniemożliwienia Polakom kierowania roszczeń finansowych wynikających ze strat poniesionych wobec narzuconych społeczeństwu rygorów uruchamiając zapisy ustanowione przez Radzieckiego okupanta aktualizując je, działając wbrew gwarantowanym reguł ustrojowych.

Wnioski

Administracja publiczna szczebla rządowego w Polsce powinna:

1. Uchylić w trybie natychmiastowym akt prawny o stanie epidemii i wprowadzić na terenie kraju zgodnie z treścią Konstytucji RP stan nadzwyczajny, wskazując możliwość roszczeń finansowych od dnia wprowadzenia tak zwanego stanu epidemii.

2. Przeprowadzić ponownie wybory Prezydenta RP umożliwiając równe traktowanie wszystkich kandydatów.

3. W wyniku przeprowadzonych szkoleń, kursów i innych form oddziaływania edukacyjnego doprowadzić do internalizacji reguł ustrojowych wszystkich posłów, senatorów oraz całej administracji publicznej szczebla rządowego i centralnego oraz regionalnego.

Za internalizację reguł ustrojowych uznaje się: przyjmowanie bądź akceptowanie poglądów, zwyczajów, przekonań, standardów i

wartości z jednoczesnym uważaniem ich za własne i związane z własnym światopoglądem w ramach reguł ustrojowych. Internalizacja jest pojęciem o szczególnym znaczeniu w psychoanalizie, gdzie internalizacja poglądów i wartości postrzegana jest za główny czynnik rozwoju superego. W psychologii społecznej i psychologii osobowości natomiast duża uwaga przypisywana jest stopniowi, w jaki człowiek przypisuje swoje zachowania internalizacji. I to właśnie ten czynnik uznajemy za najważniejszy w odniesieniu do problemów związanych z obecną sytuacją w Polsce.

Piśmiennictwo:

Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997, NR 78 poz. 483 z późn. zm.)

Ustawa z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. 1963, Nr 50, poz. 279, z późn. zm.)

Internet

<https://www.medonet.pl/choroby-od-a-do-z/choroby-ukladu-oddechowego-i-alergie,covid-19---przyczyny--objawy--przebieg--leczenie,artykul,61168587.html#czym-jest-covid-19/05.05.2021>

Słownik języka polskiego, PWN, on-line/ 05.05.2021.